



ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УНІВЕРСИТЕТ СУЧАСНИХ ЗНАНЬ»
Університет
сучасних
знань

ЗАТВЕРДЖЕНО

На засіданні Вченої ради
ПВНЗ «Університет сучасних знань»
«27» листопада 2019 р.
Протокол № 3
Голова Вченої ради, президент
Університету

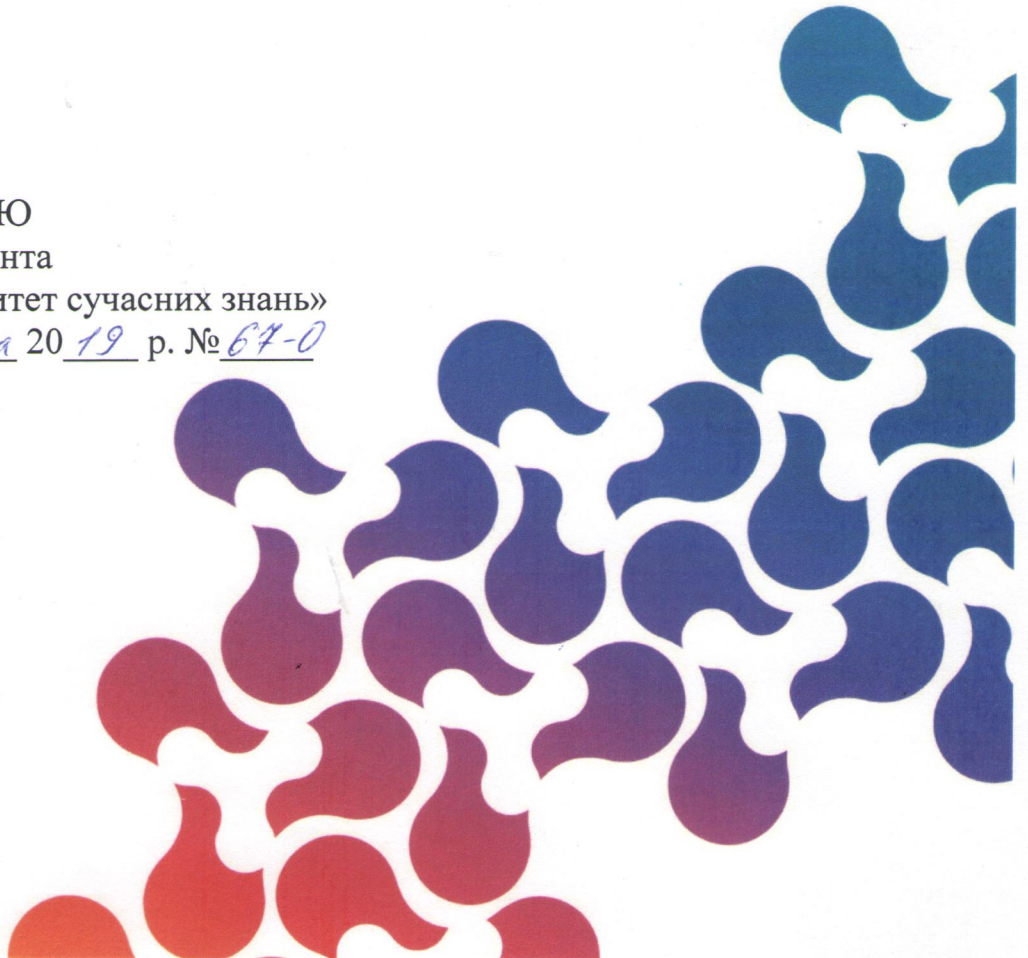
Кушерець В.І.



ПОЛОЖЕННЯ

**про підвищення кваліфікації педагогічних і
науково-педагогічних працівників в ПВНЗ «Університет сучасних
знань»**

УВЕДЕНО В ДІЮ
наказом президента
ПВНЗ «Університет сучасних знань»
від 24 листопада 20 19 р. № 67-0



Загальна частина

1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників в ПВНЗ «Університет сучасних знань» (далі – Положення) визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників ПВНЗ «Університет сучасних знань», включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

2. Педагогічні і науково-педагогічні працівники Університету зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

3. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Для забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету необхідно виконати завдання з:

удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);

набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;

формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

4. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

5. Педагогічні і науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

навчання за програмою підвищення кваліфікації;

стажування;

участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб,

змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

7. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

8. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету здійснюється за індивідуальною програмою.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником Університету.

Між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету може здійснюватися в Університеті за місцем роботи педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету. Керівником такого стажування призначається педагогічний або науково-педагогічний працівник, який працює у в Університеті за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання та/або успішно пройшов сертифікацію в установленому законодавством порядку.

9. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації Університету та не потребує визнання його педагогічною радою Київського коледжу або вченої ради Університету.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

10. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним Університету їм видається документ про

підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

11. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету підвищують свою кваліфікацію згідно з цим Положенням не рідше одного разу на п'ять років.

Педагогічна рада Київського коледжу або вчена рада Університету самостійно визначають організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету, які працюють в Університеті за основним місцем роботи, з урахуванням вимог цього Положення.

Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників Київського коледжу, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками Університету.

Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету

12. Педагогічний або науково-педагогічний працівник Університету протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до педагогічної ради Київського коледжу або вченої ради Університету клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Університету та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника Університету.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації Педагогічна рада Київського коледжу або вчена рада Університету заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації педагогічна рада Київського коледжу або вчена рада Університету може надати рекомендації.

педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації.

13. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо), що провадилася ними самостійно, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету визначаються Педагогічною радою Київського коледжу або вченою радою Університету.

14. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту", Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається педагогічною радою Київського коледжу або вченою радою Університету як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника Університету у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

15. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність", може бути визнане вченою радою Університету як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників Університету зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

16. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників Університету, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані педагогічною радою Київського коледжу або вченою радою Університету як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

17. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників Університету.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

Фінансування підвищення кваліфікації

18. Фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету здійснюється за рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету та власних коштів педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету.

19. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником Університету з відривом від освітнього процесу в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником Університету зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

20. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника Університету підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується президентом Університету та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.